

تأثیر مهم شعرهای کودکان بر مغز نوزادان

یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که صحبت کردن با نوزادان با گفتاری آوازگونه مانند شعرهای کودکان، موثرترین روش برای آموزش صحبت کردن به آنهاست.

یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که صحبت کردن با نوزادان با گفتاری آوازگونه مانند شعرهای کودکان، موثرترین روش برای آموزش صحبت کردن به آنهاست.

به گزارش ایسنا و به نقل از اس اف، به طور سنتی، زبان شناسان آوایی کوچکترین عناصر صوتی گفتار، که معمولا با حروف الفبا نشان داده می‌شوند را به عنوان سنگ بنای یادگیری زبان در نظر می‌گیرند. اعتقاد بر این بود که نوزادان این عناصر آوایی را یاد می‌گیرند و با ترکیب آنها کلمات را تشکیل می‌دهند.

با این حال، محققان دانشگاه کمبریج و کالج ترینیتی دوبلین نشان داده‌اند که نوزادان تا حدود هفت ماهگی اطلاعات آوایی را پردازش نمی‌کنند و حتی در حدود ۱۱ ماهگی نیز همچنان با پردازش مشکل دارند که این تقریبا حدود سنی است که کودکان معمولا اولین کلمات خود را به زبان می‌آورند.

این مطالعه نشان می‌دهد که در ماه‌های اولیه، نوزادان زبان را عمدتاً از گفتار و الگوهای موزون یاد می‌گیرند و بر آهنگ‌هایی که به آنها در شناسایی شروع و پایان کلمات کمک می‌کند، تأکید دارند.

پروفسور اوشا گوسوامی (Usha Goswami) عصب شناس در دانشگاه کمبریج می‌گوید: تحقیق ما نشان می‌دهد که صداهای تک گفتار تا حدود هفت ماهگی پردازش نمی‌شوند، حتی اگر بیشتر نوزادان تا این مرحله کلمات آشنا مانند را تشخیص دهند.

بنابراین، ما معتقدیم که ارائه اطلاعات موزون نکته پنهانی است که به توسعه یک سیستم زبانی با عملکرد خوب کمک می‌کند.

نوزادان می‌توانند از اطلاعات موزون مانند ساختاری برای اضافه کردن اطلاعات آوایی استفاده کنند.

تأثیر مهم شعرهای کودکان بر مغز نوزادان

آنها می‌توانند از این الگوی ریتمیک برای حدس زدن زمانی که به گفتار طبیعی گوش می‌دهند و یک کلمه پایان می‌یابد و یا آغاز می‌شود، استفاده کنند.

در این مطالعه، محققان الگوهای فعالیت مغزی ۵۰ نوزاد چهار، هفت و ۱۱ ماهه را هنگام تماشای ویدیویی از معلمی که در حال خواندن شعرهای کودکان بود، ثبت کردند. آنها سپس امواج مغزی را با استفاده از یک الگوریتم خاص برای تعیین اینکه چه اطلاعاتی توسط مغز نوزادان پردازش می‌شود، تجزیه و تحلیل کردند.

محققان خاطرنشان می‌کنند که اگرچه مشکلات آوایی مدت‌هاست در توضیح نارساخوانی و اختلالات زبانی رشدی مورد توجه قرار گرفته‌اند، شواهد به طور کامل این نظریه را تأیید نمی‌کردند.

پروفسور گوسوامی می‌گوید: والدین باید تا حد امکان با نوزادان خود صحبت کنند و آواز بخوانند یا از شعرهای کودکان استفاده کنند زیرا باعث تفاوت گفتار در کودکان می‌شود.

این یافته‌ها در مجله Nature Communications منتشر شده است.